

KIRÁLY GÁBOR kitaposta az ösvényeket, hogy amit a futballtól kapott, visszaadhassa

SPORTLÉTESÍTMÉNYT, SZABADIDŐSPORT-EGYESÜLETET, NEMZETKÖZI KAPUSISKOLÁT VEZET A VÁLOGATOTT KAPUS

Örökös szívügy

PIETSCH TIBOR

Profi pályafutásának huszadik idényét futja, eddigi sikereinek felsorolásához terjedelmi okok miatt nem fogunk hozzá. Maradjunk csak a legutóbbi három elismerésnél: 2012-ben a Vas Megyei Prima Díjra találták méltónak, átvehette a Grosics Gyula-díjat is, miközben beválasztották a Vasi Halhatatlanok Klubjába. Igaz, ő az, aki nemcsak kap, hanem ad is: a 37. életévét hétfőn betöltő Király Gábor tíz éve támogatja a magyar labdarúgást.

Kedd este még az iztambuli világbajnoki selejtezőn segítette egy ponthoz a magyar válogatotat, szerda reggel már Münchenben jelentkezett edzésre, délután öt órát buszozott a másnapi bajnoki mérkőzés színhelyére, Aue városáig, huszonnégy órával később lehozta kapott gól nélkül a meccset, hogy aztán pénteken – kihasználva, hogy klubja, az 1860 München két napra „kimenőt” adott a játékosoknak – már Szombathelyen tartson kapusedzést a gyerekeknek.

Megszállott?
„Nem vagyok az, csupán szerelem a futballt” – szól a válasz.
Ennyi?
No, nem.

Ma még első a futball, aztán jön a munka

Már csak azért sem, mert Király Gábor az elmúlt években becsülettel belement az „adok-kapokba”. E helyütt nyilván nem a bajor kiskocsmákban elő-előforduló össznépi pofozkodásokra célszunk, hanem arra, hogy amit kap(ott) a labdarúgástól, a maga módján igyekszik viszonzni. Bár a 89-szeres válogatott kapuvédő nem győzi hangoztatni, hogy a múlton nem érdemes ragódni, hiszen változtatni rajta úgysem lehet, e helyütt mégis érdemes visszaforgatni az idő kerekét. Tíz esztendeje ugyanis, hogy megnyílt az a sportlétesítmény, amely nem véletlenül viseli a Király nevet. Ahogyan azon sem érdemes csodálkozni, hogy éppen ott, ahol: Szombathely nyugati részén, Újperinten – ahonnan a kapus nagyszülei és szülei származnak.

„Amit a sportnak köszönhetek, próbálom visszaadni – mondja a komplexum tulajdonosa. – Amikor megnyitottunk, az a szándék vezérelt minket, hogy az itt élőknek lehetőséget nyújtsunk a mozgásra. Azt természetesen nem feledem, hogy Szombathelyen a Haladás jelenti a piramis csúcsát, egy kilencvennégy éves klubbal eszemben sincs versenyezni, inkább ott segítem, ahol tudom. Örömmel teszem hozzá, hogy ez kölcsönös, több szimpla együttműködésnél. Ami pedig a mögöttünk hagyott évtizedet illeti, számomra az a legfontosabb, hogy évről-évről léptünk egyet előre. Meglehet, mindjárt az elején lehetett volna nagyot »robban-

▲ **Akitől érdemes tanulni, avagy gyakorlati és elméleti oktatás a kapusiskolában. Király Gábor nemcsak beszél róla, meg is mutatja, mit hogyan kell csinálni**

tanit», de akkor nem gazdagodunk azokkal a pozitív és negatív tapasztalatokkal, amelyekből okulva ma már tisztán látjuk, hogyan érdemes működtetni a létesítményt. Nem tagadom, az elején egyedül akartam intézni mindent, de idővel rájöttem, társak nélkül nem megy – főleg akkor, ha jól szeretném csinálni. Most, hogy Münchenben élünk, a feleségemmel napi egy-két órát foglalkozunk a céggel, többet azért nem kell, mert az itthoni csapatunk remekül dolgozik. Ha elszakad egy háló, arról tudok, ha elromlik a vonalzó gép, arról is, de nem az én feladatom a javíttatás – megvannak rá a megfelelő emberek, akik meg is oldják a problémát. Egyebek mellett ezért jelenthetem ki, hogy helyes irányban haladunk. Már ezen a téren is rutinosnak számítok, tudom, mikor kell az előttem álló meccsel, illetve a felkészüléssel törődnöm, mikor a munkával. Bár munkának nem nevezném, sokkal inkább szívügynek.”

Nemcsak védett, hanem tanult is

Szívügy 2.0: 2006-ot írtunk, amikor Gábor – családjával egyetemben – megalapította a Király Szabadidősport Egyesületet, amelynek az édesapja, Király Ferenc lett az elnöke. Hogy minden kezdet nehéz, afelől hamar meggyőződhetett apa és fia, na nem mintha ez kedvüket szegte volna, sőt... Ma már egy híján százhusz igazolt labdarúgója van a klubnak.

„Ha azt nézem, hogy amatőr szinten működünk, büszkék lehetünk arra, hogy száztizenkilencen futballoznak nálunk – szól a sportvezető az 1860 München kapuvédőjéből. – A felnőttcsapatunk például a megyei bajnokság első vonalában szerepel, és ugyan célunk, hogy idővel NB III-asok legyünk, csak

akkor rugaszkodunk neki a feljutásnak, ha érezzük, hogy az együttes és az egyesület egyaránt megérett az osztályváltásra. Még ennél is előbbre való olyan utánpótlásbázis kialakítása, amely a Haladásnak adna tehetségeket. Büszkeséggel töltene el, ha évek múltán egy olyan labdarúgóról zengenének ódákat, aki tőlünk indult az előbb Szombathelyt, aztán ki tudja, hogy a világ mely pontjait meghódító újtára.”

Beszélgetünk már egy ideje, amikor Király Gábor kimondja a legfontosabbat: muszájból nem csinálunk semmit. És már folytatja is:

„Mátyás fiam már kérdezte tőlem, apu, ha hazajövünk, hol focizhatok, a Haladásban vagy a KSZE-ben? Úgy feleltem, hogy ahol szeretnél, de én a Halit preferálom... A szabadidősport-egyesület természetesen a magaménak érzem, ám azt a fiamnak is tudnia kell, hogy a Haladás az a Haladás. Más lapra tartozik, hogy nem a körítés a lényeges, hanem a tartalom. Bárműhez is kezdünk, annak csak akkor lesz eredménye, ha tisztességesen tesszük a dolgunkat.”

Lásd még: a kapuit múlt héten megnyitó Király Gábor Nemzetközi Kapusiskolát, amelynek első foglalkozására maga a névadó is befutott Németországból.

„Az időjárás nem fogadott minket a kegyeibe, ám ahhoz képest, hogy a hétvégén számos bajnoki mérkőzés elmaradt, mi megtartottuk a kurzust. Hiába, egy kapusnak derékig erő sárban ugyanúgy edzenie kell, mint nyevenszoros hőségben – alázat nélkül a mi szakmánkat nem lehet úzni. Hogy lássák, nem a levegőbe beszélnek, én is együtt kúsztam-másztam a latyakban a gyerekekkel. Jó volt, élveztem. A sráccal folytatott beszélgetést szintúgy. Az első képzésen hét gyerek vett részt, ez is jelzi, hogy nem a

mennyiséget, a minőséget tartjuk szem előtt. Nem azért akarjuk verni a mellünket, hogy hú, százan vannak nálunk! Az a fontos, hogy a lurkók érezzék a törődést. Szóval heten voltak, és mind a heten jól érezték magukat. Amikor azzal szembesültem, hogy az egyik gyerkőc edzésről edzésre fejlődött, vagy amikor egy másik legény azzal fordult hozzám, hogy bár részt vett már jó néhány kapusedzésen, még senki sem hívta fel a figyelmét arra, amire én, azt mondtam magamban, már ezért megérte belevágni. Talán az eddigiekből is kiderül, hogy tudatosan készültem erre a pályára is, egy-két ösvényt kitapostam, amíg eljutottam ideig.”

Hogy a kapusiskola nemzetközivé lett, nem véletlen. A Bayer Leverkusennel már együttműködik Király Gábor (a négy kurzus legjobbjára két-két napot tölthet a Bundesliga-klubnál – az első „győztes”, Varga Szabolcs már biztos utazó), és a paletta hamarosan bővíthet.

Királyi jelszó: irány a nemzetközi porond!

„Jelenlegi klubomnál is jó esély kínálkozik az együttműködésre, sőt a munkakapcsolat nem új keletű, hogy mást ne mondjak, egyesületünk U16-os csapata már vendégeskedett a klubnál – újságolja a 2009 óta az 1860 München erősítő kapus. – Mivel öt évig futballoztam Angliában,

arrafelé is nyithatunk, ahogy Szombathely földrajzi fekvésével kihasználhatjuk Ausztria, Szlovénia és Szlovákia közelségét is. Nem titok, folyamatot szeretnék elindítani, hiszen ugyanis, hogy külföldön is ismertté, elismertté válhat a kapusiskola. Angliában és Németországban már hallottak felőlünk, a hozzám eljutó visszajelzések alapján csak jókat. A következő táborokba már jelentkeztek Erdélyből, Ausztriából és Svédországból is, mi több, a svédek már meghívtak minket, hogy tartsunk ott képzést. Mind ez azt sugallja, ezen az úton is érdemes tovább mennünk.”

Idebgyeszenénk befejezésül, hogy ez ám a happy end, de minden jel arra utal: messze még a vége... ■

A Bon Jovira várva

■ A nyári szünetben sem unatkozik majd Király Gábor, a sportlétesítmény tizedik születésnapja apropóján, az immár hagyományosnak mondható Király-kupa keretében nemzetközi tornát hozna tető alá, mellette kéthetes kapustábor szervez (bővebb információ és regisztráció a kapus.eu oldalon). Amikor arról faggatjuk, hogy a jubileumi rendezvényen mi lenne a nagy durranás, nevetve vágja rá: ha kedvence, Jon Bon Jovi jönne Szombathelyre...

„Elárulom, nagy dilemmában vagyok. Május tizenhétedikén Bon Jovi-koncert lesz Münchenben, másnap viszont az utolsó bajnoki vár ránk az Aalen ellen, nem biztos, hogy előtte célszerű lenne kimaradni. Meglehet, az lesz a vége, hogy nem én megyek a koncertre, hanem a zenekar jön ki a meccsünkre...” ■

Jó kezekben – Király Gábor a legnagyobb sárban is megmutatja, mi a helyes testtartás